

Peter Nielsen (S) og Baunsgaard (RV). Derimod fandt Foged (V), Poul Møller (KF) og Johan Asmussen (Uafh), at de foreslåede ændringer af bundgrænse, proportional-skattegrænse m. v. var utilstrækkelige, og de håbede på en dybtgående udvalgsbehandling. Aksel Larsen (SF) fremhævede, at hans parti ikke var tilhænger af en omlægning af skattesystemet fra direkte skatter til forbrugsskatter.

Lovforslaget henvistes til behandling i et udvalg.

Den 3. februar toges lovforslaget tilbage af finansministeren, der samme dag fremsatte forslag til ny udskrivningslov (se foran under vedtagne lovforslag nr. 10). Lovforslaget optoges imidlertid af Poul Møller (KF) og lå derefter til fortsat behandling i udvalget, der ikke afgav betænkning over det.

---

### 3. Forslag til lov om ændring i lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten. (Finansminister Poul Hansen). [A. sp. 1461].

Skriftlig fremsættelse  $2\frac{5}{2}$  (F. sp. 3079). 1. beh.  $\frac{4}{3}$  (F. sp. 3222). Partiernes ordførere: Peter Nielsen, Foged, Hagen Hagensen, Baunsgaard, Aksel Larsen og Johan Asmussen. Henvist til samme udvalg som forslag til lov om ændring af lov om skattefri afskrivninger.

Ved lovforslaget foresloges to ændringer i ligningsloven, jfr. lovbekendtgørelse nr. 211 af 19. juni 1964.

1. Med virkning fra og med skatteåret 1966-67 foresloges det at forhøje maksimumsbeløbet for det *faste lønmodtagerfradrag fra 400 kr. til 800 kr. årlig*. Lønmodtagerfradraget blev indført i 1951 med virkning fra og med skatteåret 1952-53. Maksimumsbeløbet for det faste fradrag (det såkaldte lønmodtagerfradrag A) udgjorde dengang 300 kr. I det følgende år blev maksimumsbeløbet forhøjet til de nugældende 400 kr.

Ændringen motiveredes i bemærkningerne til lovforslaget således:

„Reglerne om det faste lønmodtagerfradrag tjener bl. a. et vigtigt forenklingformål. Når den skattepligtiges fradragsberettigede udgifter i forbindelse med lønarbejdet ligger under maksimumsbeløbet, medfører reglerne, at han ikke behøver at dokumentere udgifterne. Det betyder en væsentlig lettelse både af de skattepligtiges og af skattemyndighedernes arbejde med selvangivelserne, at kun de skattepligtige, der vil gøre gældende, at deres fradrags-